

Primljeno	17.1.18		
Prepisano			
Srađnjeno			
Otpremij.			

Bogdanović, Dolički & Partneri
odvjetničko društvo
Miramarska 24
HR-10000 Zagreb
MB: 1289969 OIB: 77213973640
T +385 1/600 56 56 F +385 1/600 56 57
www.odbd.hr

TIN DOLIČKI

Naš znak

Predmet

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
HR-10000 Zagreb
Amruševa 2/II

14. siječnja 2019. godine

Na broj: St-1138/17

ZA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Pravna stvar:

Dužnik: Agrokor koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo sa sjedištem u Zagrebu, Marijana Čavića 1, OIB: 05937759187, zastupa ga pun. Tin Dolički, odvjetnik iz Bogdanović, Dolički & Partneri, odvjetničko društvo sa sjedištem u Zagrebu, Miramarska 24

PODNEŠAK DUŽNIKA

I UVOD

Pobijana rješenja

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod gornjim brojem od 6. srpnja 2018. godine (dalje u tekstu „**Prvostupanjsko rješenje**“) potvrđena je nagodba koja je prihvaćana od strane vjerovnika u postupku izvanredne uprave nad Dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima na ročištu za glasovanje o nagodbi koje je održano u Zagrebu, dana 4. srpnja 2018. godine (dalje u tekstu „**Nagodba**“).
2. Protiv prvostupanjskog rješenja podnijeto je ukupno 87 žalbi o kojima je odlučivao Visoki trgovački sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud. Taj je sud svojim rješenjem broj 9 Pž-5140/2018 od 18. listopada 2018. godine (dalje u tekstu „**Drugostupanjsko rješenje**“) sve žalbe bilo odbio, bilo odbacio i potvrdio Prvostupanjsko rješenje.

Revidenti

3. Protiv Drugostupanjskog rješenja revizije su izjavili sljedeći revidenti:

R. br.	Revident
1	Addiko Bank d.d.
2	Adris Grupa d.d.
3	Auctor d.o.o.
4	B&P Power s.r.o.
5	Bahovec d.o.o.
6	Capturis d.o.o.
7	Danijel Labaš
8	Esseker Grupa d.o.o.
9	Inceptum d.o.o.
10	Jovimer S.L.
11	KentBank d.d.
12	Medika d.d.
13	Općina Darda
14	Phoenix Farmacija d.o.o.
15	Raiffeisen leasing d.o.o.
16	RBL Group SA
17	Sonja Dekanović
18	Seres Investments SA SPF
19	Stega tisak d.d.
20	TDR d.o.o.
21	Tehnika d.d.
22	Tele2 d.o.o.
23	Triticum d.o.o.
24	Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor
25	Zagreb-montaža d.o.o.

Uvodno očitovanje Dužnika o revizijama pobijanom rješenju

4. Mišljenje je Dužnika da je drugostupanjski sud donoseći Drugostupanjsko rješenje potpuno i pravilno utvrdio sve relevantne činjenice, da je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, te da pri tome nije počinio niti jednu postupovnu povredu, tako da se revizijama pobijano Drugostupanjsko rješenje ukazuje u cijelosti pravilnim i zakonitim.

Sadržaj ovog Dužnikovog odgovora na revizije

5. Kao što je to učinio prilikom sastava svog odgovora na žalbe protiv Prvostupanjskog rješenja, ponovno se rukovodeći načelom ekonomičnosti, te nastojeći izbjeći nepotrebna ponavljanja, Dužnik se odlučio na sve revizije odgovoriti jednim podneskom. Za potrebe pisanja ovog odgovora, Dužnik prvo odgovara na one revizije koje su, po njegovom mišljenju nedopuštene i za koje revizijskom sudu predlaže odbacivanje. Ta se očitovanja i prijedlozi Dužnika nalaze dolje pod II. U nastavku (dolje pod III) Dužnik izlaže svoja stajališta o pojedinim pitanjima koja revidenti iznose pred revizijski sud (i koja se s neznatnim jezičnim varijacijama i izričajima ponavljaju u većem broju revizija), a za koje revidenti tvrde da u odnosu na njih, zbog specifičnosti Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 31/17, dalje u tekstu „ZPIU“), postoji potreba da najviši sud zauzme svoje stajalište i tako osigura jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Na samom kraju (dolje pod IV), Dužnik za svaku od revizija iznosi svoj prijedlog odluke revizijskog suda povodom tih revizija.

Definicije korištenih pojmova

6. Svi pojmovi pisani velikim početnim slovom, a koji nisu definirani u ovom podnesku imaju značenje koje im se daje u Nagodbi kao tekstu na koji se ovaj podnesak neposredno oslanja i koji se na više mjesta u ovom podnesku citira.
7. Tijekom ovog postupka, njegovi sudionici i tijela (uključujući tu i nižestupanjske sudove) razvili su u svojoj komunikaciji terminologiju koja, zbog praznina u ZPIU, nije tim zakonom uspješno definirana. Tako se pod terminom „**Stari dug / tražbina**“ u Nagodbi i ovom podnesku smatraju sve tražbine svih vjerovnika u postupku koje su nastale i dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave. Središnje odredbe koje se odnose na Stari dug / tražbinu nalaze se u članku 40. stavak 1. i 2. ZPIU. Pod terminom „**Granični dug / tražbina**“ u Nagodbi i ovom podnesku smatraju se tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga Dužniku ili bilo kojem ovisnom ili povezanom društvu, a koje su nastale prije, ali nisu dospjele do dana otvaranja postupka izvanredne uprave i koje se po odredbi članka 40. stavak 3. ZPIU smatraju tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje. „**Najstarijom tražbinom**“ se u Nagodbi i ovom podnesku smatra financijska tražbina koja je nastala nakon otvaranja postupka izvanredne uprave i koja, sukladno odredbi članka 39. stavak 3. ZPIU u slučaju otvaranja stečajnog postupka ima prednost prilikom namirenja. Namirenje Najstarije tražbine, naravno nije predmet Nagodbe, ali kako to pitanje problematiziraju neki revidenti, ukazala se potreba za korištenjem i tog termina.

II NEDOPUŠTENE REVIZIJE

Izvanredne revizije koje su podnijeli dioničari ovisnih i/ili povezanih društava

8. Revidenti Bahovec d.o.o., Danijel Labaš i Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor u svojim revizijama tvrde da je drugostupanjski sud povrijedio zakon kada je odbacio njihove žalbe kao nedopuštene. Navode da im je time neosnovano uskraćena pravna zaštita i da su im nižestupanjski sudovi bili dužni priznati svojstvo stranke u postupku izvanredne uprave nad Dužnikom. Dužnik će se prvo očitovati o procesno-pravnim aspektima, a odmah potom o materijalno-pravnim.
9. U odnosu na procesno-pravni aspekt, nedvojbeno je da je odluka drugostupanjskog suda o tom pitanju ispravna. Odredba članka 339. SZ u vezi s odredbom članka 43. stavak 21. ZPIU koja se ovdje primjenjuje, propisuje da protiv rješenja kojim se stečajni plan (nagodba po ZPIU) potvrđuje ili se potvrda stečajnog plana (nagodbe po ZPIU) uskraćuje pravo na žalbu imaju samo dužnik i vjerovnici. I ZPIU i SZ su o tom pitanju kristalno jasni i ne ostavljaju prostora za neko dodatno (i to ekstenzivno) tumačenje.
10. Sva tri revidenta, redom imatelji dionica u Neodrživim društvima, u svojim žalbama navode da će prijenos cjelokupne imovine Neodrživih društava na nova društva značiti nepravednu i nezakonitu eksproprijaciju njihovog vlasništva. Tvrdnja nije točna, i to niti u formalnom niti u materijalnom smislu. Po Nagodbi, Neodrživa društva su ona društva nad kojima je otvoren postupak izvanredne uprave čija je imovina bitno manja od obveza toga društva prema vjerovnicima iz postupka i čija je poslovna budućnost takva da se s velikim stupnjem izvjesnosti može zaključiti da mora doći do njihovog prestanka. S druge strane, svako trgovačko društvo odgovara za svoje obveze cijelom svojom imovinom (članak 9. stavak 1. ZTD-a), a nikako samo onim dijelom svoje imovine koji otpada na dotadašnjeg većinskog dioničara. To temeljno načelo hrvatskog prava društava dosljedno je ostvareno u EPC-u. Zbog toga svi dioničari Neodrživih društava moraju trpiti da se iz imovine toga društva namiruju njegove obveze bez obzira na pojedinačne uloge prilikom preuzimanja tih obveza. Manjinskim dioničarima preostaje tek zahtjev za naknadu štete protiv onoga koji je društvo čiji su dioničari doveo u takvu situaciju. Dioničari nisu vjerovnici u ovom postupku, nemaju tražbine koja bi se ovdje mogla ostvarivati, a eventualnu zaštitu svojih prava moraju potražiti izvan ovog postupka. Vjerovnici koji su sklopili Nagodbu koju dioničari sada svojim izvanrednim revizijama pokušavaju pobiti nisu oni koji su uzrokovali štetu dioničarima.
11. Dioničari / članovi nekog trgovačkog društva nad kojim se provodi bilo stečajni bilo postupak izvanredne uprave bi mogli računati s određenom naplatom svojih tražbina koje proizlaze iz njihovog statusa dioničara / člana tek nakon što se svi drugi vjerovnici u cijelosti naplate. Da bi se mogli naplatiti (ali i imati pravnu zaštitu koju za sebe traže) u

postupku kao što je ovaj mogu sudjelovati jedino kao vjerovnici i to samo ako su prethodno prijavili tražbinu što niti jedan od ovih revidenata nije učinio. Međutim, sve da su i podnijeli prijavu tražbinu, sukladno odredbi članka 308. stavak 1 točka 3. u vezi s člankom 311. stavak 1. SZ dioničari Dužnika (ovdje – dioničari u Neodrživim povezanim i ovisnim društvima) ne moraju biti sudionici u stečajnom planu (ovdje Nagodbi) ako im ne bi pripalo ništa ni u slučaju provedbe redovnog stečajnog postupka, a ne pripada im ništa ni temeljem stečajnog plana (Nagodbe). To je upravo slučaj koji vrijedi za baš sve dioničare Neodrživih društava jer inače ta društva ne bi ni bila neodrživa (imala imovinu manju od obveza). Stoga je nedvojbeno da su oni predvidljivo stavljeni u barem onakav položaj u kojem bi bili da nije bilo Nagodbe, već da je nad Neodrživim društvima otvoren redovni stečajni postupak. Pri tome se, naravno, kod Održivih društava to pitanje uopće ne postavlja jer svi dioničari zadržavaju svoj pravni i ekonomski položaj koji su imali prije otvaranja postupka izvanredne uprave.

12. Prema tome, izvanredne revizije društva Bahovec d.o.o., Danijela Labaša i Udruge manjinskih dioničara koncerna Agrokor sve kada bi i bile dopuštene, bile bi neosnovane.

Ostale nedopuštene revizije

13. Revizije koje su podnijeli vjerovnici Općina Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o. i Stega Tisak d.d. su redovne revizije i kao takve nedopuštene sukladno odredbi članka 19. stavak 8. SZ u vezi s člankom 28. ZPIU.

III OČITOVANJE DUŽNIKA O PITANJIMA IZ IZVANREDNIH REVIZIJA

Uvodno

14. Kad se izuzmu gore spomenute četiri redovne revizije i tri nedopuštene izvanredne revizije, Dužnik smatra da bi se trebao očitovati o sljedećim pitanjima:
 - 1) Treba li odluka suda kojom se potvrđuje nagodba postignuta u postupku izvanredne uprave, odnosno stečajni plan u stečajnom postupku, sadržavati sve elemente iz članka 29. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) kako bi imala snagu ovršne isprave?
 - 2) Treba li drugostupanjski sud *ex officio* ili na zahtjev stranke preispitati sadržaj rješenja o potvrdi nagodbe u smislu pitanja postavljenog gore pod 2?
 - 3) Je li se različito postupanje prema vjerovnicima moglo provoditi bez da su bile prethodno formirane skupine vjerovnika u smislu članka 30. u vezi s člankom 43. ZPIU, odnosno u smislu članka 308. Stečajnog zakona?

- 4) Mogu li vjerovnici neposredno u stečajnom postupku, odnosno posredno putem predstavnika koje su izabrali vjerovnici u postupku izvanredne uprave sudjelovati na bilo koji način u donošenju stečajnog plana, odnosno nagodbe?
- 5) Mogu li vjerovnici u postupku izvanredne uprave glasati o nagodbi, u smislu članka 43. Zakona o postupku izvanredne uprave trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, a o čijem se tekstu nije suglasilo (privremeno) vjerovničko vijeće (već je dalo suglasnost na prethodno objavljen tekst nagodbe)?
- 6) Jesu li nižestupanjski sudovi bili dužni ispitivati sadržaj nagodbe, odnosno stečajnog plana i u materijalno pravnom smislu, te jesu li dužni u okviru postupka izvanredne uprave odnosno stečajnog postupka, ispitivati zakonitost raspolaganja stranaka u pogledu njihove suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala?
- 7) Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela jednakog postupanja prema svim vjerovnicima iste skupine iz članka 312. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka odnosno u okviru postupka izvanredne uprave?
- 8) Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela zaštite manjine iz članka 337. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka, odnosno postupka izvanredne uprave?
- 9) Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o tome da je uz nagodbu, odnosno stečajni plan priložena dokumentacija koja udovoljava uvjetima iz članka 305. i 306. u vezi s člancima 315. i 316. Stečajnog zakona u postupcima izvanredne uprave, odnosno stečajnim postupcima?
- 10) Je li nužno da se odgovarajuće izjave, suglasnosti odnosno odluke prilažu uz nagodbu odnosno stečajni plan u okviru postupka izvanredne uprave, odnosno u stečajnom postupku sukladno odgovarajućoj primjeni članka 340. Stečajnog zakona?
- 11) Jesu li vjerovnici u stečajnom postupku ili u postupku izvanredne uprave mogli odlučivati o nagodbi, odnosno stečajnom planu (uključujući i njihove priloge); (i) ako im nije bio dostavljen prijevod na hrvatskom jeziku od ovlaštenog sudskog tumača kojim se potvrđuje da je hrvatska verzija nagodbe, stečajnog plana ili bilo kojeg pripadajućeg priloga identična izvorniku na stranom jeziku za koji je predviđeno da je mjerodavan u slučaju spora? (ii) ako im nije bila dostavljena nagodba, stečajni plan ili bilo koji pripadajući prilog na stranom jeziku za koji je predviđeno da je mjerodavan u slučaju spora? (iii) ako vjerovnici nisu bili upoznati sa svim

posljedicama primjene stranog prava i nadležnosti stranog suda kojima je podvrgnuta nagodba, odnosno stečajni plan ili bilo koji njihov pripadajući prilog?

- 12) Mogu li vjerovnici glasati o nagodbi u postupku izvanredne uprave, odnosno o stečajnom planu u stečajnom postupku, koji nije konačan tekst, već je podložan daljnjim izmjenama i dopunama?
 - 13) Jesu li sud i stečajni upravitelj, odnosno izvanredni povjerenik dužni osigurati sudjelovanje vjerovnika u pripremi i donošenju stečajnog plana, odnosno nagodbe?
 - 14) Je li zakonita nagodba zaključena na temelju neistinitog financijskog izvješća Dužnika?
 - 15) Je li zakonito da izvanredni povjerenik u dijelu Granične tražbine sukladno članku 40. ZPIU potpuno autonomno i bez kakvog obrazloženja izvrši sukcesivne isplate tražbina pojedinim vjerovnicima čime uzrokuje jasnu i nedvojbenu neravnotežu među vjerovnicima istog statusa?
 - 16) Primjenjuje li se članak 312. SZ-a (Načelo jednakoga postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine) na odnose među vjerovnicima razvrstane u skupine sukladno ZPIU, kao i na plaćanje dugovanja vjerovnicima tijekom postupka?
 - 17) Jesu li vjerovnici čije su tražbine podmirene tijekom postupka izvanredne uprave (prije ročišta za glasovanje o nagodbi) imali pravo glasa na ročištu za glasovanje o nagodbi?
15. Dužnik smatra da su u gore nabrojanim pitanjima sadržana sva bitna pitanja iz svih dopuštenih izvanrednih revizija.

Pitanje gore pod 1)

16. Pitanje glasi:

Treba li odluka suda kojom se potvrđuje nagodba postignuta u postupku izvanredne uprave, odnosno stečajni plan u stečajnom postupku, sadržavati sve elemente iz članka 29. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) kako bi imala snagu ovršne isprave?

17. Odredbom članka 343. stavak 1. SZ koji se na Nagodbu primjenjuje sukladno odredbi članka 43. stavak 2. ZPIU propisano je da na osnovi pravomoćnog rješenja o potvrdi stečajnog plana (Nagodbe) vjerovnici čije su tražbine utvrđene mogu pokrenuti postupak ovrhe protiv dužnika. Odredbom članka 29. Ovršnog zakona na koju se pozivaju revidenti

uređuje se podobnost ovršne isprave za ovrhu. Podobnost ovršne isprave za ovrhu ispituje se u ovršnom, a ne u postupku izvanredne uprave.

18. Međutim, nezavisno od toga, Dužnik ističe da Nagodba sadrži sve elemente koji se po članku 29. stavak 1. Ovršnog zakona traže za podobnost Nagodbe kao ovršne isprave za ovrhu. U njoj su naznačeni vjerovnici, dužnici (Dužnik i ovisna i povezana društva kao i Nova društva), predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja svih obveza preuzetih Nagodbom. Prema tome, Drugostupanjskom se rješenju u vezi s ovim pitanjem baš ništa ne može osnovano prigovoriti.

Pitanje gore pod 2)

19. Pitanje glasi:

Treba li drugostupanjski sud ex officio ili na zahtjev stranke preispitati sadržaj rješenja o potvrdi nagodbe u smislu pitanja postavljenog gore pod 2

20. Dužnik drži da se revizijski razlozi protiv Drugostupanjskog rješenja i rješenja o potvrdi Nagodbe smiju odnositi samo na one eventualne povrede zbog kojih su nižestupanjski sudovi bili ovlašteni i dužni uskratiti potvrdu Nagodbe, a to su: (a) bitna povreda propisa o sadržaju Nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, uključujući i one o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti i (b) ako je prihvrat Nagodbe postignut na nedopušten način (članak 43. stavak 16. ZPIU). Očito je da se revidenti ovdje nisu držali ovog osnovnog pravila, već su iznosili razloge koji nemaju nikakve veze s procesom izrade, prihvatanja i potvrde Nagodbe. Jedan od takvih navodnih razloga odnosi se na ovo postavljeno pitanje.
21. Protivno navodima iz revizija, Dužnik smatra da su nižestupanjski sudovi postupili u skladu s odredbom članka 43. stavak 16. ZPIU i svoje ispitivanje Nagodbe (prvostupanjski sud) i Prvostupanjskog rješenja (drugostupanjski sud) pravilno ograničili na razloge koji bi eventualno mogli dovesti do uskrate potvrde Nagodbe.
22. Oba su suda zaključila da razloga za uskraćivanje potvrde Nagodbe nije bilo. To znači da (a) nije ostvarena niti jedna bitna povreda propisa o sadržaju Nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, uključujući i one o prihvatu od vjerovnika i (b) niti da je prihvrat Nagodbe bio postignut na nedopušten način. Već je rečeno da Nagodba sadrži, pored ostalog, sve elemente koji se po članku 29. stavak 1. Ovršnog zakona traže za podobnost nagodbe za ovrhu (gore pod 18.).
23. Ovo se pitanje, stoga, ukazuje potpuno irelevantnim.

Pitanje gore pod 3)

24. Pitanje glasi:

Je li se različito postupanje prema vjerovnicima moglo provoditi bez da su bile prethodno formirane skupine vjerovnika u smislu članka 30. u vezi s člankom 43. ZPIU, odnosno u smislu članka 308. Stečajnog zakona?

25. Mjeru izvanredne uprave zakonodavac je ocijenio nužnom, prikladnom i razmjernom u svrhu provedbe brzog i učinkovitog postupka preventivnog restrukturiranja društava čija je likvidnost, održivost i stabilnosti poslovanja od sistemskog značaja za gospodarstvo Republike Hrvatske. Navedeno je utvrđeno člancima 1. do 3. ZPIU koji određuju cilj i svrhu ZPIU, a što se mora uzeti u obzir prilikom tumačenja daljnjih odredbi ZPIU, ali i primjenjivosti odredbi SZ. ZPIU se pritom poziva na primjenu određenih odredbi SZ-a u provedbi mjere izvanredne uprave, ali i odstupa od pravila SZ-a, što u pogledu prava pojedinih skupina vjerovnika, što u pogledu vremena u kojem se takva prava ostvaruju. Dok SZ, u sanacijskom postupku stečajnog plana, iznimno dopušta određena različita tretiranja vjerovnika, a koji svoja prava ostvaruju tek po donesenom stečajnom planu, ZPIU i pravila izvanredne uprave takve odnose uređuju drukčije.
26. Kad je u pitanju razvrstavanje vjerovnika u skupine, Dužnik napominje da nije u pravu niti jedan od revidenata koji u svojoj reviziji tvrdi da je razvrstavanje bilo potrebno napraviti prema pravilima sadržanim u članku 18. stavak 2. i članka 30. ZPIU. To je razvrstavanje bilo predviđeno samo radi sastavljanja vjerovničkog vijeća i s namirenjem vjerovnika Nagodbom nema nikakve veze. Nemoguće je zamisliti da je Zakonodavac htio da se tražbine vjerovnika prema 77 trgovačkih društava razvrstaju u najviše devet skupina.
27. Nadalje, kad je u pitanju razvrstavanje vjerovnika, temeljna razlika između Nagodbe i stečajnog plana iz SZ je da se kod stečajnog plana temeljno pitanje – koje od društava nešto duguje nekom vjerovniku? – uopće ne postavlja. Tamo se uvijek radi o jednom dužniku koji duguje svim svojim vjerovnicima. Kad se radi o Nagodbi iz ZPIU, pitanje koje društvo u skupini od 77 povezanih društava duguje nešto određenom vjerovniku je temeljno razlikovno pitanje. Vjerovnici imaju različiti pravni položaj s obzirom na to koje je društvo njihov dužnik, pa bi tih skupina za početak moralo biti najmanje onoliko koliko ima dužnika u postupku izvanredne uprave (77), nakon čega bi se vjerovnici istog pravnog položaja trebali svrstati u daljnje skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. U ovako kompleksnom postupku, to je bilo moguće ostvariti jedino razvrstavanjem vjerovničkih tražbina kako je to učinjeno u samoj Nagodbi – primjenom Koncepta

prioriteta namirenja (eng. *entity priority concept*, dalje u tekstu „EPC“) koji je detaljno objašnjen u Nagodbi (v. napose cijeli članak 7.).

28. Svi revidenti koji u svojim revizijama napadaju izabrani model razvrstavanja tražbina i namirenja vjerovnika pogrešno razumijevaju institute nagodbe i stečajnog plana i njihove pravne prirode. Vjerovnici su kvalificiranom većinom glasova izabrali provesti sanacijski postupak, s ciljem da se Dužniku i njegovim ovisnim i povezanim društvima omogući novi početak, koji će pak, kroz korporativne (vlasničke) i dužničke vrijednosne papire, kroz stanovito (u pravilu duže) vremensko razdoblje pretpostavljenog novog uspješnog poslovanja, dovesti do namirenja Starih i tijekom postupka nepodmirenih Graničnih tražbina. To je bio legitiman pristup. Nagodba iz članka 43. ZPIU, a podredno i stečajni plan iz članka 303. SZ dopuštaju da se uz stanovita ograničenja, voljom vjerovnika iskazanom kvalificiranom većinom i uz sudski nadzor odstupi od unovčenja imovine Dužnika i Neodrživih društava i podjele prikupljenih sredstava vjerovnicima onako kako to propisuje SZ. Postupak izvanredne uprave je po svojoj prirodi insolventijski postupak *sui generis*, a uz sve sličnosti, između stečajnog plana iz SZ i nagodbe iz ZPIU postoje vrlo velike razlike zbog kojih nije moguće mehanički i bezuvjetno primijeniti pravila sadržana u SZ na Nagodbu. Osim EPC-a, na svijetu ne postoji niti jedan drugi zamislivi teoretski model koji bi to omogućio, a da bude u skladu s važećim propisima. Stoga je EPC onako kako je izabran i primijenjen u Nagodbi pravilno i zakonito rješenje za razvrstavanje vjerovnika i njihovih tražbina. Upravo to znači na dokument uređen ZPIU pravilno primijeniti odredbu SZ *na odgovarajući način* (članak 8. ZPIU).

Pitanje gore pod 4)

29. Pitanje glasi:

Mogu li vjerovnici neposredno u stečajnom postupku, odnosno posredno putem predstavnika koje su izabrali vjerovnici u postupku izvanredne uprave sudjelovati na bilo koji način u donošenju stečajnog plana, odnosno nagodbe?

30. Ovako postavljeno, ovo je pitanje potpuno besmisleno. Revidenti koji su ga postavili aludiraju na to što je prijedlog Nagodbe u suglasnosti s izvanrednim povjerenikom (članak 43. stavak 1. ZPIU) SVIM vjerovnicima okupljenim na ročištu za glasovanje podnijelo privremeno vjerovničko vijeće iz članka 31. ZPIU pa će i Dužnikovo očitovanje ići u tom pravcu. Ti revidenti navode da je drugostupanjski sud trebao doći do zaključka da je već prvostupanjski sud trebao uskratiti potvrdu Nagodbe zbog toga što do njezinog prihvaćanja na ročištu za glasovanje nije bilo osnovano „stalno“ vjerovničko vijeće. Tvrdi da prijedlog Nagodbe s izvanrednim povjerenikom nije smjelo usuglasiti Privremeno vjerovničko vijeće, pa da taj navodni propust tijekom postupka izvanredne uprave čini samu Nagodbu nezakonitom. Žalitelji, nadalje, tvrde da se na ustroj, nadležnost i djelovanje vjerovničkog vijeća iz postupka izvanredne uprave primjenjuju odredbe SZ o

odboru vjerovnika i da je nadležnost Privremenog vjerovničkog vijeća ograničena samo na neodgodive i hitne odluke.

31. Navodi revidenata ne stoje. I Prvostupanjsko i Drugostupanjsko rješenje sadrže potpuno i opravdano obrazloženje činjenica koje se tiču uloge i nadležnosti Privremenog vjerovničkog vijeća, kao i razloga zbog kojih nije bilo osnovano vjerovničko vijeće. Revidenti se pogrešno pozivaju na odgovarajuću primjenu odredbi SZ o odboru vjerovnika na pitanja ustroja, organizacije, nadležnosti i djelovanja privremenog vjerovničkog vijeća (iz članka 31. ZPIU) i vjerovničkog vijeća (iz članka 18. i članka 19. ZPIU). Odbor vjerovnika i vjerovničko vijeće nisu jedno te isto, a njihov su ustroj i nadležnost toliko različiti da se slobodno može reći da ta dva tijela nisu niti slična. Da je zakonodavac želio dopustiti odgovarajuću primjenu odredbi SZ o odboru vjerovnika na vjerovničko vijeće, tada bi to izričito i propisao kao što je to učinio i na brojnim drugim mjestima u ZPIU, na primjer u članku 11. stavak 2. (o odgovornosti izvanrednog povjerenika), u članku 12. stavak 12. (o pravima izvanrednog povjerenika), u članku 37. stavak 1. i 2. (o pravnim posljedicama otvaranja postupka izvanredne uprave), u članku 38. stavak 2. (kod pobijanja pravnih radnji), kao i na nekim drugim mjestima. Kad se radi o vjerovničkom vijeću, pravilo o odgovarajućoj primjeni odredbi o odboru vjerovnika ne postoji, iz čega se jedino može izvući zaključak da bi takva navodno *odgovarajuća* primjena tih odredbi na vjerovničko vijeće bila nedopuštena.

32. Nemaju nikakvog smisla navodi i po kojima bi se privremeno vjerovničko vijeće trebalo ograničiti na donošenje odluka koje su po svojoj naravi neodgodive i hitne, te svakako izbjeci donošenje odluka kojima se direktno utječe na prava svih ostalih vjerovnika. Za odgovor na ovo pitanje mjerodavna je odredba članka 31. stavak 5. i stavak 6. ZPIU koja glasi:

„Privremeno vjerovničko vijeće ima ista prava, ovlasti i obveze određene ovim Zakonom za vjerovničko vijeće te preuzima i vrši funkciju vjerovničkog vijeća sve dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano sukladno odredbi članka 30. ovoga Zakona.

U slučaju kada se ovaj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi članka 30. ovoga Zakona.“

33. U ovom postupku imamo situaciju (1) da „...vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi članka 30. ovog Zakona...“; (2) da se, kad je u pitanju usuglašavanje prijedloga Nagodbe iz članka 43. stavak 1 i 4. ZPIU „...Zakon poziva na vjerovničko vijeće...“ što znači da se smatra (3) „...da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće...“. ZPIU ne postavlja bilo kakva ograničenja u pogledu pitanja o kojima Privremeno vjerovničko vijeće ne bi smjelo odlučivati. ZPIU samo traži da se u postupku izvanredne uprave mora

osigurati zastupljenost vjerovnika u tom tijelu postupka barem u obliku privremenog vjerovničkog vijeća što je nedvojbeno i bilo osigurano.

34. Dužnik će sada ukratko prepričati svoje argumente koje je o tom istom pitanju opširno izložio u svom odgovoru na žalbe. Sud je svojom odlukom od 13. travnja 2017. godine, a na prijedlog Izvanrednog povjerenika sljedeće osobe imenovao za članove Privremenog vjerovničkog vijeća sukladno članku 31. ZPIU: (1) Sberbank of Russia (kao predstavnika neosiguranih vjerovnika), (2) Knighthead Capital Management LLC (kao predstavnika imatelja obveznica), (3) Zagrebačku banku d.d. (kao predstavnika osiguranih vjerovnika; (4) Kraš prehrambena industrija d.d. (kao predstavnika velikih dobavljača i (5) Tonija Raiča, vlasnika obrta Stočarstvo Raič za uzgoj goveda. S osnivanjem vjerovničkog vijeća iz članka 30. ZPIU moglo se započeti najranije 15. siječnja 2018. godine jer je tada donijeto rješenje suda o utvrđivanju tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda (rješenje iz članka 33. stavak 3. ZPIU). To ranije jednostavno nije bilo moguće, a utvrđivanje tražbina je, sukladno odredbi članka 30. stavak 1. ZPIU, propisani preduvjet za podnošenje prijedloga članova vjerovničkog vijeća. Valja napomenuti da ne može biti niti govora o nekom namjernom odugovlačenju izvanrednog povjerenika s objavom tablica prijavljenih tražbina kako to pokušava imputirati neki revidenti. Oni rokove za objavu tablica ponovno pogrešno računaju od 10. travnja 2017. godine na ovamo. Postupak izvanredne uprave jest otvoren rješenjem prvostupanjskog suda od 10. travnja 2017. godine, ali se pri tome opetovano zanemaruje činjenica da su nakon toga donijeta još tri dopunska rješenja i to prvo dana 21. travnja, drugo dana 5. srpnja i treće dana 13. srpnja 2017. godine. Dopunskim rješenjima je postupak izvanredne uprave proširen s 51 na ukupno 77 društava. Stoga je za računanje rokova mjerodavan datum 13. srpnja, a ne 10. travnja 2017. godine. Iz toga je jasno vidljivo da su tablice prijavljenih tražbina objavljene unutar propisanih rokova, te da tvrdnja revidenata ne stoji.
35. Prvostupanjsko rješenje i zaključak kojim se, pored ostalog, utvrđuje broj članova vjerovničkog vijeća i razvrstavanje vjerovnika u skupine donijeto je dana 26. siječnja 2018. godine i vjerovnicima je neposredno nakon toga upućen poziv iz članka 30. stavak 1. ZPIU. U vremenskom razdoblju od upućivanja poziva do donošenja drugostupanjske odluke povodom žalbi nekolicine vjerovnika (5. travnja 2018. godine, s time da je to drugostupanjsko rješenje objavljeno tek 25. travnja 2018. godine), znači u razdoblju od tek nešto malo manje od tri mjeseca, vjerovnici nisu bili u stanju izabrati svog člana vjerovničkog vijeća i o tome obavijestiti izvanrednog povjerenika.
36. Donošenjem drugostupanjskog (ukidnog) rješenja za koje su prvostupanjski sud, izvanredni povjerenik i vjerovnici doznali 25. travnja 2018. godine nastala je potpuno nova pravna situacija jer je cijeli postupak osnivanja vjerovničkog vijeća trebalo iznova provesti, a u tom trenutku je već istekao rok iz članka 43. stavak 1. ZPIU za predlaganje namirenja vjerovnika Nagodbom (10. travnja 2018. godine, ali je naknadno produžen do krajnjeg i neproduživog roka – 10. srpnja 2018. godine. Uzimajući u obzir (1) da je tekst nacrt

Nagodbe u tom trenutku bio već praktički završen, (2) da je do isteka tog krajnjeg roka bilo ostalo tek nešto malo više od dva mjeseca, a (3) da za ponavljanje cijele procedure osnivanja vjerovničkog vijeća (koja bi, potpuno izvjesno, završila imenovanjem nekih članova vjerovničkog vijeća od strane suda (članak 30. stavak 8. ZPIU) treba najmanje 98 dana što bi dovelo do toga da bi vjerovničko vijeće bilo osnovano tek nakon isteka krajnjeg i neproduživog roka (početkom kolovoza 2018. godine), ne preostaje nego zaključiti da je osnivanje vjerovničkog vijeća iz članka 30. ZPIU bilo stvarno i pravno nemoguće i to zbog neadekvatnog Zakonskog rješenja koje se primjenjuje po prvi put u povijesti. Jesu li prvostupanjski sud, izvanredni povjerenik i Privremeno vjerovničko vijeće možda trebali donijeti odluku da se zbog toga odustane od namirenja vjerovnika Nagodbom i predložiti otvaranje redovnog stečajnog postupka? Ne, nisu! Tako nešto nisu trebali učiniti, a po mišljenju Dužnika nisu niti smjeli. Tek bi time prekršili ZPIU. Umjesto takve štetne i pogrešne odluke, pravilno su se poslužili alternativnim, ali zakonom propisanim rješenjem i cjelokupni postupak sklapanja Nagodbe dovršili na pravilan i zakonit način uz sudjelovanje Privremenog vjerovničkog vijeća. Ustanova privremenog vjerovničkog vijeća je i uvedena u ZPIU upravo za svaki takav slučaj kada vjerovničko vijeće nije ili ne može biti osnovano na način propisan u članku 30. ZPIU, bez obzira na razloge.

37. Na kraju, ali ne manje važno - da je odluka suda, izvanrednog povjerenika i Privremenog vjerovničkog vijeća bila pravilna potvrdili su i oni u čiju su korist pravila o osnivanju vjerovničkog vijeća i ustanovljena – sami vjerovnici. S većinom od 80,2% glasova i bez ikakvog prigovora koji bi se odnosio na navodne propuste u vezi s osnivanjem vjerovničkog vijeća prihvatili su prijedlog izvanrednog povjerenika i Privremenog vjerovničkog vijeća i sklopili Nagodbu.

Pitanje gore pod 5)

38. Pitanje glasi:

Mogu li vjerovnici u postupku izvanredne uprave glasati o nagodbi, u smislu članka 43. Zakona o postupku izvanredne uprave trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, a o čijem se tekstu nije suglasilo (privremeno) vjerovničko vijeće (već je dalo suglasnost na prethodno objavljen tekst nagodbe)?

39. U nedostatku boljih argumenata, ovdje revident Addiko Bank d.d. poseže za besmislenim cjepidlačenjem. Navodi da izvanredni povjerenik nije ishodio suglasnost Privremenog vjerovničkog vijeća na izmjenu prijedloga Nagodbe do koje je, navodno, došlo 26. lipnja 2018. godine. Na te navode Dužnik odgovara da je izvanredni povjerenik dana 20. lipnja 2018. godine predao sudu usuglašeni tekst prijedloga Nagodbe sa svim njezinim prilogima koji je istog dana bio objavljen na e-Oglasnoj ploči suda. Tek po objavi, Dužnik je uočio nekoliko grešaka u pisanju i računanju u otpravku dokumenta koji je dostavljen

sudu i koje su zahtijevale ispravak. Valja napomenuti da u vremenu od 21. lipnja u 16.00h do 26. lipnja u 8.00h sud nije radio zbog državnih blagdana. Neposredno nakon otvaranja suda 26. lipnja, Dužnik je sudu predao ispravak usuglašenog teksta prijedloga Nagodbe koji je neposredno potom objavljen na e-Oglasnoj ploči suda i učinjen dostupnim vjerovnicima. Radilo se, dakle, o ispravku grešaka u pisanju i računanju, a ne o izmjeni prijedloga Nagodbe kako pogrešno tvrde žalitelji, a za ispravak nije trebala posebna odluka Privremenog vjerovničkog vijeća. Naprotiv, tek je učinjenim ispravkom prijedlog Nagodbe postao ono što je Privremeno vjerovničko vijeće doista usvojilo (i to jednoglasnom odlukom svih svojih članova) na sjednici koja je održana dana 19. lipnja 2018. godine.

40. Revident je isto ovo pitanje isticao i u svojoj žalbi protiv Prvostupanjskog rješenja. Povodom toga je drugostupanjski sud zauzeo pravilan stav, ali ga je revident u reviziji istrnuo iz konteksta i netočno prikazao i na tom netočno prikazanom stajalištu drugostupanjskog suda gradi svoju argumentaciju. Tvrdi, naime, da je drugostupanjski sud odbio ovaj žalbeni navod zbog toga (a upravo to nije istina) što je ustanovio da članovi Privremenog vjerovničkog vijeća koji su u punom sastavu bili na ročištu za glasovanje o Nagodbi 4. srpnja 20018. godine nisu prigovarali prijedlogu Nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena. Nije to bio razlog zbog kojih je ovaj žalbeni navod bio odbijen. Taj je navod bio odbijen zbog toga što je drugostupanjski sud našao da je dostavljanjem ispravka vjerovnicima dostavljen upravo onaj prijedlog Nagodbe na koji je Privremeno vjerovničko vijeće doista dalo suglasnost na sjednici koja je održana dana 19. lipnja 2018. godine. Zaključio je (pravilno) da se nije radilo o izmjeni Nagodbe koja bi tražila novu odluku. Spominjanjem nazočnosti svih članova Privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu i izostanak bilo kakvog njihovog prigovora sud nije želio reći da su time članovi tog vijeća prešutno dali suglasnost na ispravljeni prijedlog Nagodbe, a što mu imputira revident. Sud je rekao nešto drugo – da, kojim slučajem, pred vjerovnike na ročištu izvanredni povjerenik nije iznio upravo ONAJ prijedlog Nagodbe s kojim su se članovi vijeća suglasili na sjednici 19. lipnja 2018. godine, nazočni članovi bi se tome zasigurno usprotivili, a to je nešto sasvim različito od onoga što prikazuje revident.
41. Što se tiče računanja i poštivanja rokova za objavu prijedloga Nagodbe, sve kada bi se dan objavljivanja ispravka Nagodbe (26. lipnja umjesto 20. lipnja) i uzeo kao relevantan, između dana predaje sudu konačnog (ispravljenog) teksta sudu (26. lipnja) i dana održavanja ročišta za glasovanje prošlo je više od pet, a manje od 15 dana, što znači da je bilo postupljeno u skladu s odredbom članka 43. stavak 9 ZPIU.
42. Ponovimo ovdje da su na ročištu i vjerovnici koji su zajedno imali 80.2% glasova zaključili da glasuju o ispravnom i valjano predloženom tekstu prijedloga Nagodbe.

Pitanje gore pod 6)

43. Pitanje glasi:

Jesu li nižestupanjski sudovi bili dužni ispitivati sadržaj nagodbe, odnosno stečajnog plana i u materijalno pravnom smislu, te jesu li dužni u okviru postupka izvanredne uprave odnosno stečajnog postupka, ispitivati zakonitost raspolaganja stranaka u pogledu njihove suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala?

44. Nagodba je sporazum privatnog prava, nastao u skladu s načelom slobode ugovaranja, na osnovi slobodno izražene volje vjerovnika o tome kako će se vjerovnici namiriti i kakva je budućnost trgovačkih društava čije su obveze znatno veće od vrijednosti njihovih imovina. Taj višestrani materijalnopравни ugovor u ovom postupku počiva na EPC-u i načelu procesne konsolidacije. EPC primijenjen u Nagodbi omogućava i osigurava oživotvorenje temeljnog načela na kojem počiva ZPIU – da se Nagodba uređuje u skladu s modelom procesne konsolidacije, kao jedinstveni postupak koji se provodi nad Dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima, uz potpuno ostvarenje temeljnog pravila o posebnoj pravnoj osobnosti svih društava nad kojima se provodi postupak izvanredne uprave. Ovako primijenjen, EPC predstavlja negaciju zabranjene materijalne konsolidacije i djelotvorno onemogućava u pravilu zabranjen proboj zida pravne osobnosti među korporativno povezanim trgovačkim društvima.
45. Odredbom članka 43. stavak 16. ZPIU propisano je da će sud uskratiti potvrdu nagodbe ako utvrdi (a) bitnu povredu propisa o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, uključujući i one o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti i (b) ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Prvostupanjski je sud rješenjem potvrdio Nagodbu, a drugostupanjski je sud što odbio, što odbacio sve žalbe protiv Prvostupanjskog rješenja. Nižestupanjski su sudovi, dakle, utvrdili da nije učinjena niti jedna bitna povreda zakona, niti da je Nagodba postignuta na nedopušten način, a to pak znači da su ti sudovi ispitali, pored ostalog i *zakonitost raspolaganja stranaka u pogledu njihove suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala* i da su pri tome našli da raspolaganja stranaka nisu bila protivna propisima i moralu jer inače ne bi potvrdili Nagodbu.
46. Zbog toga je pred revizijski sud iznijeto potpuno pogrešno pitanje jer nema nikakve dvojbe: (a) da se zakonitost raspolaganja stranaka moralo ispitati; (b) da je ta zakonitost doista i ispitana i (c) da je provedeno ispitivanje rezultiralo zaključkom da su raspolaganja stranaka bila zakonita. Ako je revident koji je postavio ovo pitanje imao kakvih sumnji da je neko i to točno određeno raspolaganje stranaka bilo u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala, onda je, umjesto postavljenog, trebao formulirati drukčije formulirati pitanje. S obzirom na vezanost revizijskog suda postavljenim pitanjem, ne

može se zaključiti drugo nego da je postavljeno pitanje bez utjecaja na zakonitost pobijanog Drugostupanjskog rješenja.

Pitanje gore pod 7)

43. Pitanje glasi:

Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela jednakog postupanja prema svim vjerovnicima iste skupine iz članka 312. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka odnosno u okviru postupka izvanredne uprave?

44. SZ doista ne dopušta različito postupanje prema vjerovnicima iste skupine, osim uz suglasnost svih sudionika koji su time pogođeni (članak 312. stavak 2. SZ). SZ, dakle, za različito postupanje prema vjerovnicima iz iste skupine traži izričitu suglasnost time pogođenih vjerovnika. Za razliku od SZ, a imajući u vidu ranije naznačeni cilj i svrhu ZPIU, mjera izvanredne uprave dopušta odstupanje od pravila iz SZ koja se primjenjuju *na odgovarajući način*, a ne bezuvjetno. Navest ćemo samo jedan primjer – mogućnost plaćanja tražbina podložnih Nagodbi (tzv. *sistemskih tražbina* koje nisu i ne mogu biti svrstane samo u jednu skupinu) i prije Nagodbe, za vrijeme postupka, pri čemu mogućnost različitih prava podvrgava ZPIU posebnim pretpostavkama.
45. Za pravilan odgovor na postavljeno pitanje, prethodno valja ukazati na suštinsku razliku između nekog stečajnog plana iz SZ-a i nagodbe iz ZPIU, a ta će razlika pokazati i putokaz za pravilnu primjenu odredbe članka 312. SZ *na odgovarajući način*. Kad je u pitanju razvrstavanje vjerovnika, temeljna razlika između Nagodbe i stečajnog plana iz SZ je da se kod stečajnog plana uvijek radi o jednom dužniku koji duguje svim svojim vjerovnicima koje se bez poteškoća mogu razvrstati u nekoliko skupina. Nagodba iz ZPIU je pak procesno konsolidirani jedinstveni dokument proizašao iz postupka nad (u ovom slučaju) 77 povezanih trgovačkih društava. Kao što je već rečeno, pitanje koje od društava u skupini od 77 povezanih društava duguje nešto određenom vjerovniku je temeljno razlikovno pitanje. Vjerovnici imaju različiti pravni položaj ne samo s obzirom na narav same tražbine (dobavljač, hipotekarni vjerovnik, neosigurani vjerovnici i sl.), već i na to koje je društvo od njih 77 njihov dužnik. Tome treba dodati da je za svih 77 društava bilo dopušteno sklopiti samo jednu nagodbu (članak 43. stavak 6. ZPIU).
46. Stoga su vjerovnici onako kako su izabrali i primijenili EPC u Nagodbi pravilno primijenili odredbu članka 312. SZ *na odgovarajući način* a ne bezuvjetno jer za bezuvjetnu primjenu niti jedne odredbe SZ nije bilo zakonskog utemeljenja (članak 8. ZPIU).

Pitanje gore pod 8)

47. Pitanje glasi:

Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela zaštite manjine iz članka 337. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka, odnosno postupka izvanredne uprave?

48. I ovo je pitanje pogrešno postavljeno. Nema nikakve dvojbe su sudovi (ali i vjerovnici pripremajući i prihvaćajući nagodbu) dužni voditi računa da se na odnose koje nisu regulirani odredbama članka 43. ZPIU na *odgovarajući način* primjene odredbe SZ o stečajnom planu. Stoga ovako generalno postavljeno pitanje ne ulazi u red materijalnopravnih ili postupopravnih pitanja važnih za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana.
49. Ako su pak revidenti željeli ukazati revizijskom sudu da je nekom odredbom Nagodbe povrijeđeno pravilo iz članka 337. SZ-a, Dužnik odgovara da u Nagodbi nema niti jedne odredbe, niti jednog utanačenja za koje bi se moglo reći da je protivno načelu zaštite manjine. Naime, niti jedan od vjerovnika nije podnio prijedlog iz članka 337. SZ koji bi udovoljavao tamo propisanim pretpostavkama. Niti jedan od vjerovnika nije učinio vjerojatnim da je po Nagodbi u lošijem položaju od onoga u kojem bi bio da Nagodbe nije bilo. Pravo na zaštitu može se zatražiti i gore spomenutu vjerojatnost prikazati najkasnije na ročištu za glasovanje, a ne tek u žalbi protiv rješenja o potvrdi nagodbe, a još manje u izvanrednoj reviziji.
50. Nadalje, odredbu iz članka 337. SZ-a ne smije se tumačiti da bi njome bilo dozvoljeno vjerovnicima ukazivati na vjerojatnost da su predloženom nagodbom u lošijem položaju od onog u kojem bi bili da je nagodba drukčija, recimo – ekonomski bolja za nekog vjerovnika od one koja je predložena. Zakonska je odredba savršeno jasna - dopušteno bi im bilo samo učiniti vjerojatnim da su nagodbom u lošijem položaju od onoga u kojem bi bili da uopće nema nikakve nagodbe. Što znači da nagodbe nema? Odgovor na pitanje što znači da nagodbe *nema* je u odredbi članka 47. ZPIU – koji propisuje da postupak izvanredne uprave završava protekom 15 mjeseci od dana otvaranja postupka ako u predmetnom roku nije sklopljena nagodba. To znači da bi nad svim Neodrživim društvima morao biti otvoren redovni stečajni postupak jer je otvaranje redovnog stečajnog postupka (ili, bolje rečeno, velikog broja takvih postupaka) ne samo jedina ekonomska alternativa, već prvenstveno jedina pravno moguća alternativa Nagodbi. Stoga su svi oni koji tvrde da je došlo do povrede članka 337. SZ-a trebali učiniti vjerojatnim (i to jasno izreći) da bi za namirenje njihovih tražbina bilo bolje da je nad svim Neodrživim društvima otvoren stečajni postupak. Niti jedan od vjerovnika koji prigovaraju to nije izrekao, a još manje učinio vjerojatnim. Svi su oni tvrdili da bi bilo bolje da je Nagodba bila drukčija, a to pravno nije dovoljno za primjenu ovlaštenja suda iz članka 337. stavak 1. SZ-a.
51. Iako je po zakonu teret prikazivanja vjerojatnim okolnosti iz članka 337. SZ-a isključivo na strani vjerovnika koji se protive nagodbi, Dužnik je slobodan ukazati revizijskom sudu da

Nagodba, a napose njezin članak 9. sadrži vrlo detaljnu i kompetentnu analizu tog pitanja koja nedvojbeno potvrđuje da je stečaj (koji se u članku 9. naziva likvidacija) puno lošije rješenje za sve vjerovnike (a ne samo za većinu) bez obzira na njihov pravni položaj.

Pitanje gore pod 9)

52. Pitanje glasi:

Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o tome da je uz nagodbu, odnosno stečajni plan priložena dokumentacija koja udovoljava uvjetima iz članka 305. i 306. u vezi s člancima 315. i 316. Stečajnog zakona u postupcima izvanredne uprave, odnosno stečajnim postupcima?

53. Odredbom članka 305. SZ-a propisano je da se stečajni plan sastoji od pripremne osnove i provedbene osnove. Nedvojbeno je da Nagodba sadrži i jedno i drugo – pripremna osnova je na str. 15 do str. 90, a provedbena osnova na str. 91 do 170, a sadrži i priloge na koje se ukazuje bilo u pripremnjoj, bilo u provedbenoj osnovi. Ovo nikako ne bi trebalo biti sporno.

54. Odredbom članka 306. SZ-a navodi se obvezni sadržaj pripremne osnove, pri čemu se odredba iz stavka 1. toga članka uopće ne primjenjuje u postupku izvanredne uprave jer traži da se u pripremnjoj osnovi navedu „...mjere koje su poduzete prije otvaranja stečajnog postupka ...“ jer stečajni postupak nad Dužnikom nije nikada niti bio pokrenut. Svi ostali podaci o osnovama i posljedicama Nagodbe koji su važni za donošenje odluke vjerovnika (stavak 2.) sadržani su u vrlo iscrpnoj pripremnjoj osnovi (v. članke 1. do 12. Nagodbe). Niti jedan bitan ili važan sastojak ne nedostaje.

55. Što se tiče članka 315. SZ-a, vrlo je problematično primjenjuje li se uopće ta odredba na Nagodbu. Naime, sasvim je sigurno da Dužnik neće nastaviti voditi poduzeće, niti će to činiti „treća osoba“, osoba različita od stranaka u ovom postupku (vjerovnika i dužnika). Nadalje, Nagodbom nije uopće predviđeno namirenje vjerovnika koji su istaknuli ovaj revizijski navod „... iz prihoda poduzeća...“ tko god ga vodio. Suprotno tome - Nagodbom su vjerovnici svoje tražbine prema Dužniku i Neodrživim društvima ustupili (otuđili, prenijeli) društvu Aisle Dutch TopCo iz Nizozemske (v. članak 18. Nagodbe, str. 99-102) i kao protučinidbu pristali primiti na Dan početka provedbe određeni broj kompleta novih instrumenata (vrijednosnih papira) tog izdavatelja u nominalnom iznosu od po 5,00 EUR svaki. Došlo je do obnove (novacije) gdje je postojeća tražbina prema Dužniku zamijenjena novom, a ta se tražbina ne namiruje iz prihoda poduzeća nego prijenosom određenog broja kompleta novih vrijednosnih papira na Dan početka provedbe. Iz svega toga jasno proizlazi da nije ispunjen niti jedan uvjet za (formalnu) primjene odredbe članka 315. SZ.

56. Međutim, nezavisno od svega toga i suprotno tvrdnjama revidenata, Nagodba i njezini prilozi sadrže i detaljan pregled cjelokupne imovine uz naznaku njihove vrijednosti, kao i obveze koje bi trebalo ispuniti ako Nagodba stupa na snagu. To je učinjeno ne radi (formalnog) ispunjenja uvjeta iz članka 315. SZ-a (premda s istim učinkom), već zbog toga što je Nagodbom predviđen prijenos sve imovine Dužnika i Neodrživih društava na pravne osobe koje su osnovane u tu svrhu, uz isključenje primjene općeg pravila o pristupanju dugu u slučaju preuzimanja neke imovinske cjeline. Da bi se taj prijenos mogao izvršiti, bilo je potrebno popisati i sastaviti detaljan pregled cjelokupne imovine uz naznaku njezine vrijednosti i pri tome navesti obveze koje bi trebalo ispuniti. Tako je, premda ne i s istom svrhom, i formalno udovoljeno zahtjevima iz članka 315. SZ.
57. Još je jasnije da u ovom postupku nema mjesta primjeni odredbe članka 316. SZ-a. Stavak 1. toga članka odnosi se na dužnika pojedinca koji nastavlja voditi poduzeće, a to Dužnik (koji je nesporno pravna osoba) nedvojbeno nije. Stavak 2. odnosi se na slučaj da neki vjerovnici dobiju udjele u dužniku pravnoj osobi ili postanu njezini članovi, čega u ovom postupku nema. Nije niti slučaj da bi neka treća osoba preuzela obvezu prema vjerovnicima o čemu se govori u stavku 3. SZ-a. Ako su pri tome revidenti mislili na Aisle Dutch TopCo, to je potpuno pogrešno. Aisle Dutch TopCo kao prvo nije uopće *treća osoba* već društvo kojim upravlja izvanredni povjerenik (tijelo postupka izvanredne uprave) sve dok to društvo ne izvrši transakciju izdavanja novih instrumenata. Kao drugo i još važnije – sve i da je Aisle Dutch TopCo *treća osoba*, to društvo nije preuzelo nikakvu obvezu prema vjerovnicima. Ta će obveza nastati (biti preuzeta) tek kad i ako nastupi Dan početka provedbe. Konačno, stavak 4. odnosi se samo na one stečajne planove kojim su određene statusne promjene, što kod Nagodbe definitivno nije slučaj. Ustup tražbina i izdavanje novih instrumenata, kao ni prijenos imovine Neodrživih društava nisu statusne promjene Dužnika.

Pitanje gore pod 10)

58. Pitanje glasi:

Je li nužno da se odgovarajuće izjave, suglasnosti odnosno odluke prilažu uz nagodbu odnosno stečajni plan u okviru postupka izvanredne uprave, odnosno u stečajnom postupku sukladno odgovarajućoj primjeni članka 340. Stečajnog zakona?

59. Revidenti ovdje vjerojatno misle samo na stavak 1. članka 340. SZ-a, jer preostala dva stavka toga članka nemaju nikakve veze s izjavama, suglasnostima odnosno odlukama koje u pitanju spominju revidenti.
60. Revidenti su potpuno pogrešno protumačili sadržaj te odredbe SZ-a kojom se uređuju osnovni učinci prihvaćenog stečajnog plana, a ne njegov sadržaj. Njome se, naime, ne propisuje obveza davanja ili pribavljanja izjava, suglasnosti i/ili odluka, već određuje da,

ako je neki stečajni plan već sadrži neke izjave volje, pravomoćnost rješenja o potvrdi stečajnog plana (ovdje Nagodbe) dovodi do neoborive presumpcije da su u stečajnom planu sadržane izjave (dakle - ako ih uopće ima) dane u propisanom obliku. Odredba nema baš nikakve veze s nekom obvezom prilaganja izjava, suglasnosti odnosno odluka, pa se umjesto postavljenog s pravom postavlja drugo pitanje – čemu uopće ovo pitanje?

61. Konačno i najvažnije – uopće nema mjesta nikakvoj primjeni odredbe članka 340. SZ-a, pa čak ni na *odgovarajući način*. Naime, ZPIU u članku 43. stavak 19 sadrži svoju vlastitu odredbu o obliku izjava volje, suglasnosti i odluka pa je primjena odredbe članka 340. SZ izrijekom isključena (članak 8. ZPIU).

Pitanje gore pod 11)

58. Pitanje glasi:

Jesu li vjerovnici u stečajnom postupku ili u postupku izvanredne uprave mogli odlučivati o nagodbi, odnosno stečajnom planu (uključujući i njihove priloge); (i) ako im nije bio dostavljen prijevod na hrvatskom jeziku od ovlaštenog sudskog tumača kojim se potvrđuje da je hrvatska verzija nagodbe, stečajnog plana ili bilo kojeg pripadajućeg priloga identična izvorniku na stranom jeziku za koji je predviđeno da je mjerodavan u slučaju spora? (ii) ako im nije bila dostavljena nagodba, stečajni plan ili bilo koji pripadajući prilog na stranom jeziku za koji je predviđeno da je mjerodavan u slučaju spora? (iii) ako vjerovnici nisu bili upoznati sa svim posljedicama primjene stranog prava i nadležnosti stranog suda kojima je podvrgnuta nagodba, odnosno stečajni plan ili bilo koji njihov pripadajući prilog?

59. Odredba članka 29.13 Nagodbe jasno navodi da se Nagodba i svi njezini prilozi podnosi sudu na potvrdu na hrvatskom jeziku. Prilozi 10-11, 13-15, 24-28, 30, 32 i 37 NISU: (a) sastavni dijelovi Nagodbe; (b) nisu predmetom potvrde suda; (3) nisu nikakve isprave, dokumenti niti izjave volje već tek trenutni NACRTI koji su podložni promjenama, priloženi isključivo u ilustrativne i informativne svrhe, kao dodatni (neobvezni i neobvezujući). O njima će se odlučivati naknadno, nakon Dana početka provedbe i po postupku propisanom za njihovo donošenje i izvan postupka izvanredne uprave. Nagodba (pripremna i provedbena osnova, te normativni prilozi) sastavljeni su kao isprave na hrvatskom jeziku koji je jedina mjerodavna verzija, te su podložni isključivoj nadležnosti hrvatskih sudova.
60. Dužnik ne može ne primijetiti da su ovaj navod pred revizijski sud iznijeli upravo oni vjerovnici koji u svom svakodnevnom internom poslovanju (unutar kompanija) gotovo isključivo koriste engleski jezik. Ovo dodatno govori o nedostatku pravih, suštinskih argumenata protiv pobijanih rješenja.

Pitanje gore pod 12)

61. Pitanje glasi:

Mogu li vjerovnici glasati o nagodbi u postupku izvanredne uprave, odnosno o stečajnom planu u stečajnom postupku, koji nije konačan tekst, već je podložan daljnjim izmjenama i dopunama?

62. Pred vjerovnike je iznijet usuglašeni prijedlog konačnog teksta Nagodbe i upravo su o njemu vjerovnici glasovali na ročištu, a sud ga je svojim rješenjem potvrdio. Nagodba kao takva, koju je potvrdio sud, nije podložna nikakvim izmjenama i dopunama bez postupka propisanog ZPIU i, podredno, SZ. Rješenjem o potvrđi Nagodbe određen je nadzor nad njezinom provedbom (točka II. izreke Prvostupanjskog rješenja).
63. Vjerovnici su, dakle, na ročištu o glasovanju glasovali upravo o „...konačnom tekstu...“ prijedloga Nagodbe, pa se postavljeno pitanje ukazuje bespredmetnim.

Pitanje gore pod 13)

64. Pitanje glasi:

Jesu li sud i stečajni upravitelj, odnosno izvanredni povjerenik dužni osigurati sudjelovanje vjerovnika u pripremi i donošenju stečajnog plana, odnosno nagodbe?

65. Ovdje revidenti vjerojatno misle na odredbu članka 321. SZ-a koji poznaje ročište za raspravljanje i odlučivanje o prijedlogu stečajnog plana. U pitanju se razlikuju sudjelovanje u pripremi i sudjelovanje u donošenju stečajnog plana odnosno nagodbe, pa će tako Dužnik i odgovoriti.
66. Što se tiče pripreme nagodbe, za to nije mjerodavna niti jedna odredba SZ-a, već isključivo odredba članka 43. stavak 3. i 4. te stavak 7. ZPIU koja sadrži jasne odredbe: izvanredni povjerenik nagodbu predlaže vjerovničkom vijeću i vjerovnicima, a u ime vjerovnika u izradi nagodbe sudjeluje vjerovničko vijeće. ZPIU ne predviđa neposredno sudjelovanje svih (u ovom slučaju desetak tisuća) vjerovnika, već usuglašavanje prijedloga nagodbe između izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća.
67. Što se tiče samog donošenja nagodbe, niti tu nema mjesta primjeni odredbi SZ-a. ZPIU ne predviđa raspravljanje vjerovnika o prijedlogu nagodbe, već samo glasovanje. Zato se i ročište u članku 43. stavak 9. ZPIU naziva ročištem za glasovanje o nagodbi. Pri tome vjerovnici nisu, kako stoji u pitanju, sudjelovali u donošenju Nagodbe, nego su Nagodbu donijeli.

68. Stoga ne preostaje drugo nego zaključiti: u ovom je postupku vjerovnicima bilo omogućeno sudjelovanje u pripremi i donošenju Nagodbe i to (a) u pripremi putem vjerovničkog vijeća, a (b) u donošenju neposredno na ročištu za glasovanje o nagodbi.

Pitanje gore pod 14)

69. Pitanje glasi:

Je li zakonita nagodba zaključena na temelju neistinitog financijskog izvješća Dužnika?

70. Pitanje je potpuno irelevantno jer se nagodba među vjerovnicima uopće ne sklapa na temelju financijskog izvješća Dužnika, kakvo god to izvješće bilo. Kakve veze mogu imati godišnja financijska izvješća s nagodbom vjerovnika iz članka 43. ZPIU? Temelj za takvu nagodbu mogu biti samo (a) utvrđene tražbine vjerovnika i (b) njihov dogovor o načinu namirenju tih tražbina. Tražbine vjerovnika utvrđuju se na način i po postupku iz članaka 34. – 36. ZPIU, a za to su godišnja financijska izvješća potpuno nevažna. Isto vrijedi i za dogovor o načinu namirenju tih tražbina. Prema tome, sve da su godišnja financijska izvješća Dužnika i nepravilna, to ne bi imalo baš nikakvog utjecaja na Nagodbu vjerovnika.

Pitanje gore pod 15)

71. Pitanje glasi:

Je li zakonito da izvanredni povjerenik u dijelu Granične tražbine sukladno članku 40. ZPIU potpuno autonomno i bez kakvog obrazloženja izvrši sukcesivne isplate tražbina pojedinim vjerovnicima čime uzrokuje jasnu i nedvojbenu neravnotežu među vjerovnicima istog statusa?

72. Pitanje se odnosi na plaćanja tijekom postupka iz članka 40. ZPIU koja je izvanredni povjerenik izvršio prije prihvaćanja Nagodbe i nema baš nikakve veze s rješenjem o potvrdi Nagodbe o čemu se sada raspravlja i o čemu će odlučiti revizijski sud. Radi se, u stvari o prigovoru (pritužbi) na rad izvanrednog povjerenika u postupku koji je prethodio sastavljanju nacrtu Nagodbe.
73. Za razliku od SZ, a imajući u vidu cilj i svrhu ZPIU, mjera izvanredne uprave dopušta plaćanja tražbina podložnih Nagodbi i prije Nagodbe, za vrijeme postupka, pri čemu mogućnost različitih prava podvrgava tim zakonom propisanim posebnim pretpostavkama. Pretpostavke su određene u članku 40. ZPIU, a koji glasi:

„Članak 40.

(1) Uz suglasnost vjerovničkog vijeća, izvanredni povjerenik može izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka

izvanredne uprave ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja.

(2) Uz suglasnost izvanrednog povjerenika, osobe iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona mogu izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave prema ovisnom ili povezanom društvu kojeg su ovlaštene zastupati, ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja.

(3) Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga dužniku ili bilo kojem ovisnom ili povezanom društvu, a koje nisu dospjele do dana otvaranja postupka izvanredne uprave, smatraju se tražbinama čije podmirenje je vezano uz redovno poslovanje.

(4) U tražbine iz operativnog poslovanja ne ulaze tražbine financijskih i kreditnih institucija i imatelja vrijednosnih papira, osim vezano uz zaduženja s prednosti namirenja.“

74. Granične tražbine su one koje se odnose (a) na isporuku robe i pružanje usluga, (b) koje su nastale prije otvaranja postupka izvanredne uprave i (c) koje nisu dospjele do dana otvaranja tog postupka. Te se tražbine smatraju tražbinama iz redovnog poslovanja (stavak 3.) i one se podmiruju po pravilima koja vrijede za redovno poslovanje. Pri tome su mjerodavni kriteriji iz stavka 1. (održavanje poslovanja tijekom postupka i zapravo stvaranje uvjeta da se pristupi nagodbi), a ne kriteriji koji vrijede za namirenje vjerovnika Nagodbom.

75. Prema tome, ovo je pitanje bez ikakvog utjecaja na zakonitost pobijanih rješenja.

Pitanje gore pod 16)

76. Pitanje glasi:

Primjenjuje li se članak 312. SZ-a (Načelo jednakoga postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine) na odnose među vjerovnicima razvrstane u skupine sukladno ZPIU, kao i na plaćanje dugovanja vjerovnicima tijekom postupka?

77. O prvom dijelu ovog pitanja (primjena članka 312. SZ-a u vezi s razvrstavanjem u skupine) Dužnik je detaljno izlagao gore pod 24. – 28. pa se upućuje na ta izlaganja. Stoga će se dužnik ovdje ograničiti isključivo na drugi dio pitanja – o primjeni načela jednakog postupanja prema svim sudionicima iz članka 312. SZ-a na plaćanja tražbina vjerovnika koja su učinjena tijekom postupka, a prije sklapanja Nagodbe.

78. Odredba članka 312. SZ-u odnosi se isključivo na tretman vjerovnika u stečajnom planu. Za tretman tražbina vjerovnika koje se plaćaju tijekom postupka izvanredne uprave mjerodavna je odredba članka 40. ZPIU koja predviđa tu mogućnost ako je to potrebno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Stoga je i ovo pitanje bez ikakvog utjecaja na zakonitost pobijanih rješenja.

Pitanje gore pod 17)

79. Pitanje glasi:

Jesu li vjerovnici čije su tražbine podmirene tijekom postupka izvanredne uprave (prije ročišta za glasovanje o nagodbi) imali pravo glasa na ročištu za glasovanje o nagodbi?

80. Odredbom članka 43. stavak 11. ZPIU propisano je osnovno pravilo da na ročištu za glasovanje o nagodbi pravo glasa imaju oni vjerovnici čije su tražbine utvrđene. ZPIU, međutim, propisuje iznimku i to u stavku 13. istog članka po kojoj će se vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju, a ako takav sporazum izostane da će o davanju prava glasa odlučiti sud svojim rješenjem. Vjerovnici čije su tražbine podmirene tijekom postupka sukladno odredbi članka 40. ZPIU su svoje svojstvo vjerovnika izgubili prije održavanja ročišta za glasovanje o Nagodbi. Njihove su tražbine prestale, one se ne namiruju Nagodbom i nemaju pravo odlučivanja o nečemu što se uopće ne odnosi na njih. Konačno, i odredba članka 323. stavak 2. SZ-a propisuje da vjerovnici na čije tražbine stečajni plan ne djeluje nemaju pravo glasa.
81. Dužnik, dakle, drži da je sud prilikom utvrđivanja popisa vjerovnika i prava glasa u potpunosti postupio u skladu sa ZPIU i SZ (u mjeri u kojoj se na to pitanje odnosi), te da je to utvrđenje suda pravilno i zakonito, a navodi o tome u revizijama neosnovani.

IV PRIJEDLOZI DUŽNIKA POVODOM REVIZIJA

82. Zbog svega iznijetog, Dužnik predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da:

R. br.	Revident
1	reviziju Addiko Bank d.d. odbije kao neosnovanu
2	reviziju Adris Grupe d.d. odbije kao neosnovanu
3	reviziju Auctor d.o.o. odbije kao neosnovanu
4	reviziju B&P Power s.r.o. odbije kao neosnovanu
5	reviziju Bahovec d.o.o. odbaci kao nedopuštenu

6	reviziju Capturis d.o.o. odbije kao neosnovanu
7	reviziju Danijel Labaš odbaci kao nedopuštenu
8	reviziju Esseker Grupa d.o.o. odbije kao neosnovanu
9	reviziju Inceptum d.o.o. odbije kao neosnovanu
10	reviziju Jovimer S.L. odbije kao neosnovanu
11	reviziju KentBank d.d. odbije kao neosnovanu
12	reviziju Medika d.d. odbije kao neosnovanu
13	reviziju Općina Darda odbaci kao nedopuštenu
14	reviziju Phoenix Farmacija d.o.o. odbaci kao nedopuštenu
15	reviziju Raiffeisen leasing d.o.o. odbaci kao nedopuštenu
16	reviziju RBL Group SA odbije kao neosnovanu
17	reviziju Sonja Dekanović odbije kao neosnovanu
18	reviziju Seres Investments SA SPF odbije kao neosnovanu
19	reviziju Stega tisak d.d. odbaci kao nedopuštenu
20	reviziju TDR d.o.o. odbije kao neosnovanu
21	reviziju Tehnika d.d. odbije kao neosnovanu
22	reviziju Tele2 d.o.o. odbije kao neosnovanu
23	reviziju Triticum d.o.o. odbije kao neosnovanu
24	reviziju Udruge manjinskih dioničara koncerna Agrokor odbaci kao nedopuštenu
25	reviziju Zagreb-montaža d.o.o. odbije kao neosnovanu

Dužnik:
Agrokor d.d.

punomoćnik:
Tin Dolički
odvjetnik

ODVJETNIK
Tin Dolički
Zagreb, Miramarska 24

Bogdanović, Dolički & Partneri
odvjetničko društvo
HR-10000 Zagreb, Miramarska 24